

INSTITUTE FOR THE RESEARCH OF GENOCIDE
CANADA

Hamilton, Ontario, Kanada

Obilježen Dan bijelih traka za žrtve genocida u Prijedoru

U organizaciji Instituta za istraživanje genocida Kanada i Bošnjačkog islamskog centra Hamilton, djeca, polaznici škole bosanskog jezika i mekteba, zajedno sa svojim roditeljima su pokazali svoju solidarnost sa žrtvama zločina genocida počinjenog u Prijedoru i Bosni i Hercegovini, noseći bijelu traku oko ruke.

Prigodan komemorativni rogram je otvorio profesor Emir Ramić, direktor Instituta za istraživanje genocida Kanada, inače rođeni Prijedorčanin. Ramić je naglasio: „Trideset i prvog maja 1992. godine vlasti bosanskih Srba u Prijedoru izdale su naredbu kojom se naređuje nesprskom stanovništvu da obilježi svoje kuće bijelim zastavama i da pri izlasku iz kuća stave bijele trake oko rukava. Ovo je bio početak genocida čiji je konačni ishod bio uklanjanje 94% Bošnjaka i bosanskih Hrvata sa teritorije opštine Prijedor. Ovo je bio prvi put od 1939 i nacističkog proglašenja po kojem su poljski Jevreji morali nositi bijele trake sa plavom Davidovom zvijezdom oko rukava, kako bi na ovaj način bili obilježeni za istrebljenje. Koristim ovu priliku da još jednom podsjetim da je u Prijedoru izvršen masovni zločin genocida, kulturocida, ekocida, etnocida, urbocida, elitocida, masovno, namjerno, organizovano ubijanje, protjerivanje, silovanje prije svega, Bošnjaka, a zatim i Hrvata. Koristim takođe ovu priliku da još jednom podsjetim da opštinske vlasti u Prijedoru do današnjeg dana nisu žrtvama genocida na bilo koji način odali počast za patnje kroz koje su prošli. Gradonačelnik Marko Pavić i lokalne vlasti odbijaju javno priznati da su zločini počinjeni u Prijedoru, uprkos brojnim presudama međunarodnih i lokalnih sudova. Podizanje spomenika u spoment prijedorskim žrtvama u gradu nije dozvoljen, a pristup mjestima zločina onemogućuju. Odavde iz Kanade pozivamo sve prijatelje istine i pravde da dignu svoj glas u zaštitu prava preživjelih žrtava genocida u Prijedoru. To je potrebno kako se genocid ne bi više nikada i nikome ponovio. Pokazujući solidarnost sa žrtvama genocida u Prijedoru pozivamo Marka Pavića, gradonačelnika Prijedorada da prizna zločine počinjene u Prijedoru, da dužnu počast žrtvama tih zločina i omogući pristup mjestu nekadašnjeg koncentracionog logora smrti u Omarskoj”.

Potom se obratio Eno Čaušević, predsjednik Izvršnog odbora Bošnjačkog islamskog centra Hamilton, takođe prijedorčanin. On je prisutne upoznao sa mnogobrojnim knjigama i mnogim naučno istraživačkim radovima i spisima o genocidu u Prijedoru. Pokazao je dokumente o nastradalim u genocidu iz svoje bliže i dalje familije. “Užasi i stradanja Bošnjaka na prijedorskoj opštini su takvih razmjera da im je dato pravo ime genocid. Zastrašujuće slike iz prijedorskih logora iz 1992. godine su šokirale svijetsku javnost, podsjećajući na strahote Drugog svjetskog

INSTITUTE FOR THE RESEARCH OF GENOCIDE CANADA

7 Southside Place, Unit 6

Hamilton, Ontario, L9C 7W6

Phone: (905) 385-3606 | www.instituteforgenocide.ca

INSTITUTE FOR THE RESEARCH OF GENOCIDE
CANADA

rata. Ta reakcija svjetske javnosti je pokrenula proces koji je doveo do osnivanja prvog suda za ratne zločine“, rekao je Čaušević. Potom je govorio o stradanju svoje u\e i [ire familije u Prijedoru.

Posebno interesovanje su izazvali živi svjedoci najstrašnijih mučenja u koncentracionom logoru smrti Omarska. Skupu su se izuzetno emotivno sa suzama u očima obratili preživjeli logoraši koncentracionog logora smrti Omarska Maid Bahonjić i Midhat Menković. U svojim iskazima naglasili su da je na kraju dvadesetog vijeka u srcu demokratske, slobodarske Evrope počinjen genocid koji je pokazao i dokazao čitavom svijetu da holokaust još nije pobjeđen, da nismo izvukli poruku iz holokausta. Posebno su se obratili djeci zahtijevajući od njih da pamte zločine, ne u ime osvete koja je strana bošnjačkom biću, već u ime stalne budnosti da se više nikada i nikome ne dese tako strašni zločini. Dok su pričali o ubijanju, klanju, mučenju, silovanju, komadanju živih ljudskih tijela, dok su pričali o tim nezamislivim zločinima mnogi su plakali, mnogi prisutni su se sjetili svojih najdražih, ubjenih u genocidu u Bosni i Hercegovini. Na kraju preživjeli logoraši su pozvali posebno bošnjačku mladost na podizanje svijesti za borbu za istinu o agresiji na Republiku Bosnu i Hercegovinu i genocidu nad Bošnjacima, te borbu za pravdu za žrtve tih zločina. Bez te istine i pravde nema bošnjačke bezgenocidne budućnosti.

Skupu se obratio dr. Ali Galus predsjednik Muslimanske zajednice Hamiltona. Naglasivši da je došao danas da podjeli sjećanje sa Bošnjacima na strahote genocida nad njima, prozvao je Evropu i svijet što su dozvolili da se nad čitavim jednim slobodarskim narodom izvrši genocid samo zato što su muslimani.

Program je završio Ismal ef. Fetić, imam Bošnjačkog islamskog centra Hamilton. Imam Fetić je posebno naglasio: „Bošnjački islamski centar Hamilton iskazuje najdublje saosjećanje sa preživjelim žrtvama masovnih zločina i tortura u koncentracionim logorima smrti u Prijedoru i snažno podržava obilježavanje sjećanja na te brutalne, sramne i anticivilizacijske postupke tadašnje srpske vlasti. Mi Bošnjaci imamo obavezu da se jasno i nedvosmisleno odredimo protiv zla zlih ljudi. Neutralnost pomaže dželatu, nikad žrtvi. Šutnja hrabri tiranina, nikad potlačenog. U bošnjačko sjećanje, u bošnjačku kulturu pamćenja mora biti ukorijenjeno pamćenje genocida. Islamska i bošnjačka dužnost je učiti našu djecu o zločinu.

Suze u očima prisutnih najbolje oslikavaju količinu tuge i bola koja je obilježila ovaj skup.

Na kraju je pročena Fatiha za sve šehide Prijedora i Bosne i Hercegovine.

Osnovna poruka sa ovog komemorativnog skupa je:

INSTITUTE FOR THE RESEARCH OF GENOCIDE
CANADA

Bošnjaci se ne smiju navikavati da zločin, veličanje zločina i djela zločina žive i postanu prihvatljivi. Ne smiju pristati na zaborav i oduzimanje sjećanja, prihvatiti iskrivljivanje istine o prošlosti i patnjama Bošnjaka. A, onima koji koji nisu spremni, nemaju moralne snage i ljudske časti da, uprkos brojnim presudama međunarodnih i lokalnih sudova, žrtvama sistematskog progona i ubijanja odaju počast žrtvama genocida u Prijedoru poslana je poruka koji su držali u ruci svi prisutni i na koj je pisalo

**PRIJEDOR – 20 GODINA
102 UBIJENE DJECE
256 USMREĆENIH ŽENA
3.173 UBIJENIH CIVILA
31.000 ZATOČENIKA U LOGORIMA
53.000 ŽRTAVA DEPORTACIJE
28 OSUĐENIH ZA RATNE ZLOČINE
ZAR TO NIJE GENOCID?**